

Μονόδρομος ευημερίας η εξωστρεφής οικονομία

► Του **ΜΑΝΩΛΗ ΓΡΑΦΑΚΟΥ***

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗ! Έννοια που τρομάζει, όμως είναι ήδη εδώ και ήρθε για να μείνει. Αρα πρέπει να μάθουμε να ζούμε με αυτήν, δεδομένου ότι οι επιπτώσεις της σαφώς μας επηρεάζουν. Εδώ και περίπου 20 χρόνια η ανθρωπότητα έχει εισέλθει σε μια κατάσταση στην οποία πλέον υπάρχει σχεδόν απόλυτη ελευθερία στην κίνηση κεφαλαίων, εργατικού δυναμικού, προϊόντων και υπηρεσιών. Μάλιστα οι εξελίξεις κινούνται γεωμετρικά, διότι εξίσου γεωμετρικά εξελίσσεται η τεχνολογία, που βοηθά όλα τα παραπάνω. Σήμερα, ένας φοιτητής, στο διάλειμμα των μαθημάτων του στο Πανεπιστήμιο, μπορεί από το κινητό του τηλέφωνο να αγοράσει βιβλία, εξοπλισμό πληροφορικής, χρήσιμα πράγματα για το σπίτι του, από οποιοδήποτε ηλεκτρονικό κατάστημα του κόσμου επιθυμεί. Αυτή τη δυνατότητα, αγοράς αγαθών από το εξωτερικό, τη χρησιμοποιούμε κατά κόρον. Αγοράζουμε προϊόντα και υπηρεσίες με μεγάλη ευκολία από όλο τον κόσμο. Μάλιστα οι αγορές μας είναι ανάλογες του διαθέσιμου εισοδήματός μας. Οι εισαγωγές μας έφτασαν στο αστρονομικό επίπεδο των 87 δισ. ευρώ το 2008, ενώ την τελευταία διετία κινούνται στο επίπεδο των 55 δισ. ευρώ. Τι πρακτικά σημαίνει αυτό; Ότι το 2008 το ΑΕΠ μας, δηλαδή ο εθνικός μας πλούτος, θα μπορούσε να είναι κατά 32 δισ. ευρώ αυξημένο αν οι εισαγωγές μας περιορίζονταν στα τρέχοντα επίπεδα. Όμως η εγχώρια προσφορά αγαθών και υπηρεσιών δεν ήταν ικανή να καλύψει την εγχώρια αυξημένη ζήτηση, ούτε ποσοτικά ούτε ποιοτικά ούτε σε επίπεδο τιμών. Σήμερα δεν υπάρχουν οι περιορισμοί της δεκαετίας του '80. Τότε η χώρα προστάτευε την εγχώρια παραγωγή της βάζοντας δασμούς στα εισαγόμενα προϊόντα. Την περίοδο εκείνη η τεχνολογία δεν μπορούσε να υποστηρίξει αγορές από το διαδίκτυο. Επίσης τα εμπόδια στην κίνηση κεφαλαίων, εργατικού δυναμικού και το κόστος μεταφοράς των εμπορευμάτων δημιουργούσαν από μόνα τους μια ασπίδα προστασίας από τον διεθνή ανταγωνισμό.

Η ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΑΥΤΗ μαζί με το τμήμα της επιχειρηματικότητας που ήταν κρατικοδίαιτο δημιούργησαν μια μη ανταγωνιστική παραγωγή στο μεγαλύτερο της τμήμα. Ο παραγωγός που, λόγω των δασμών, είχε εξασφαλισμένη την πελατεία του, δεν έμπαινε στον κόπο να καινοτομήσει και να αυξήσει την ανταγωνιστικότητά του. Μόλις λοιπόν τα οικονομικά και τεχνολογικά εμπόδια εξέλιπαν, αναδείχθηκε η αδυναμία της ελληνικής παραγωγής και οι ελληνικές επιχειρήσεις βρέθηκαν σαν φτερό στον άνεμο του διεθνούς ανταγωνισμού. Ο παραγωγός που πουλούσε προϊόντα στην ελληνική αγορά, μόνο και μόνο επειδή οι δασμοί αύξαναν την τιμή των εισαγόμενων προϊόντων, βρέθηκε αντιμέτωπος με την πραγματικότητα, που δεν ήταν άλλη από το ότι παρήγε ακριβότερα προϊόντα και χαμηλότερα σε ποιότητα από ό,τι ο διεθνής ανταγωνισμός. Αναπόφευκτα, εισαγόμενα προϊόντα αντικατέστησαν τα εγχώρια, επιχειρήσεις και εργοστάσια έκλεισαν, η χώρα αποβιμχανοποιήθηκε, θέσεις εργασίας χάθηκαν στον πρωτογενή και δευτερογενή τομέα. Τα δανεικά όμως που ενίσχυαν την οικονομία μέσω του κράτους αύξαιναν το εισόδημα, δημιουργούσαν ευμάρεια και νέες καταναλωτικές ανάγκες που καλύπτονταν από εισαγωγές. Αρα δανεικά από το εξωτερικό για να ξαναστείλουμε έξω τα χρήματα αυτά με τη μορφή εισαγωγών. «Μικρή υποσημείωση» ότι έμεναν τόκοι που αύξαιναν, μαζί με τα ελλείμματα, το δημόσιο χρέος.

ΑΥΤΟΝ ΤΟΝ ΦΑΥΛΟ ΚΥΚΛΟ της ροής του χρήματος από το εξωτερικό στη χώρα μας και μετά ξανά στο εξωτερικό καλούμαστε να σπάσουμε. Αν δεν τα καταφέρουμε, θα βολοδέρνουμε στη σημερινή μας μιζέρια. Αν όμως τα καταφέρουμε:

(α) να προσελκύσουμε νέες επενδύσεις (ήταν 63 δισ. ευρώ το 2007, ήταν μόλις 18,5 δισ. το 2016), (β) να αυξήσουμε τις εξαγωγές μας και (γ) να μειώσουμε τις εισαγωγές μας, τότε η χώρα θα επιστρέψει σε γοργούς ρυθμούς ανάπτυξης και ευημερία, μέσα από έναν ενάρετο κύκλο προόδου, βασιζόμενη στις δικές της δυνάμεις. Η ενίσχυση της εξωστρεφούς οικονομίας είναι ο μόνος δρόμος για ανάπτυξη και ευημερία. Η ενίσχυσή της περνά φυσικά μέσα από σημαντικό περιορισμό του κρατισμού, μέσα από πάταξη της γραφειοκρατίας, μέσα από μείωση της φορολογίας, μέσα από μείωση των ασφαλιστικών εισφορών, μέσα από γρήγορες διαδικασίες αδειοδότησης. Με άλλα λόγια μέσα από ενίσχυση της επιχειρηματικότητας. Το κράτος μας, ο δημόσιος τομέας, από εμπόδιο της επιχειρηματικότητας που είναι σήμερα, πρέπει να μετατραπεί σε βασικό αρωγό της. Στην κατεύθυνση αυτή εργαζόμαστε. Την περίοδο αυτή, μέσα από τα προσυνέδριά μας, ακούμε τους πολίτες και οριστικοποιούμε το πρόγραμμά μας, με τελικό στόχο να θωρακίσουμε την οικονομία μας και να αυξήσουμε την ευημερία των Ελλήνων πολιτών.

*Οικονομολόγος, πρώην δήμαρχος Μελισσίων, αναπληρωτής γραμματέας Προγράμματος Νέας Δημοκρατίας